

Rengarenk

– SNE · 11 Şubat 2013

Işıltılı bir seher, vaktinde,
Yağmur sonrası neşesinde,
Taze papatyanın, yaprağına,
Yeni konmuşken..

Kanatlarına bakmış, kelebek.
Solgun, belirsiz, gri renkli...

İçi aynı yaradan, incecik sızlamış.

Bahşedilmiş ömrü,
Daha uzun yıllar sürecek..
Bunu bilirmiş bilmesine,
Ama..
Ah, o bildik soru da olmasa..

"Bir tek renkten ibaret,
Upuzun bir ömür..
Neye yarar ki ?

Susturup, içindeki sesi
Başını gökyüzüne çevirmiş.
Gökkuşağının güneşten süzdüğü,
Yedi rengine takılmış
İmrenen gözleri.
Aynı anda dileği, dökülmüş dilinden
Kelime kelime..
Minik yüreği mırıldanmış:
"Ver bana da renklerimi,
Al istersen, uzun ömrümü'

Kabul olmuş o an duası..
Gökkuşağı, silkelemiş hafifçe,
Seher yeline konup uçuşmuş,
Ne kadar renk varsa konmuşlar,

Küçücük kanatlarına bir bir.

Benzersiz desenler giyinmiş kelebek.
Uçmuş, dans ederek, gün ışığıyla.
Kabul edilen dileğine, şükürle.

O günden sonra, hiç aldırmamış
Kısalan, bir günlük ömrüne.

İşte bu yüzdendir..
Kelebekler bu kadar güzel,
Böyle, rengarenk
Ve ömürleri kısacık.

Sizi bilemem ama,
Benim dileğim,
Kelebeğinki ile aynı!

Ben dedim diyeceğimi.
Peki ya siz?
Hadi bir anlık düşünün..
Bir tek dilekl hakkınız olsa,
Siz ne isterdiniz?

Yüreğinizin sesini,
Kalemim ve kelimim arasında...
Söz!
Kimseler bilmeyecek.